

DE TANK

nr. 292
Februari 2025

P.08

KRUGENTOCHT IN DENEMARKE

IN DIT NUMMER

P.14

RUSSISCHE WRAKKEN IN OEKRAINE

P.18

THE FASTEST FLAIL IN THE WEST

P.28

RS-80

PANZER MUSEUM EAST

FOTOREPORTAGE

Krugentocht in Denemarken

En een héél bijzondere man.

DOOR BRUNO GHUIJS

Een jaar of vijf, zes geleden ging een vriend met vrouw en camper op vakantie in Scandinavië. Drie weken lang leek hij van de aardbodem te zijn verdwenen, tot onze bouwgroep ineens een Whatsappje van hem ontving met de mededeling dat hij op de thuisreis via Denemarken was gestuit op een museum met Warschaupact militaire voertuigen uit de koude oorlog. 'PanzerMuseum East, zou het heten en de locatie was een eindje buiten Slagelse, op zuidelijk Sælland, het eiland waarop ook Kopenhagen ligt. Bij het berichtje zaten ook enkele voorbeeldfoto's uit de serie die hij ter plekke had geschoten. En tot mijn stomme verwondering zat daar een foto bij van een "Krug" 2T6 luchtafweerraket transportvoertuig en -herlader op basis van de Ural type 375D, 6x6 vrachtwagen (►).

Nu heb ik tijdens mijn omzwervingen in Rusland en Oost-Europa aardig wat van deze voertuigen gezien, maar nog nooit een waarop één 3M8 raket (NATO SA-4 Ganef) was gemonteerd. Nou en? Nou, die Ural 2T6 is een heel ingenieus ontworpen voertuig met een volstrekt unieke hefinrichting op het achterdek en die zou ik graag eens willen scratch-bouwen. Voor mij stond dus meteen vast dat ik nodig eens terug moest naar Denemarken (ik heb daar in een ver verleden drie jaar verbleven), om de benodigde walk around foto's te schieten. Maar dat zou om verscheidene redenen (waaronder COVID 19) nog knap lang op zich laten wachten.

In augustus van dit jaar deed zich echter een mogelijkheid voor en zowaar vond ik in Marc Tempels ook nog een reismaatje. En omdat een museum maar één museum is, hebben we er één soort rondreis van Noord-Duitsland en Zuidelijk Denemarken van gemaakt en hebben we op die tocht vijf musea met een militaire verzameling bezocht.

T-64BV

Aan rekruten geen gebrek, aan wapens des te meer

Rusland raakt zelfs bijna door voorraad oude Sovjettanks heen.

Het leek erop alsof de Russen een onuitputtelijke stroom aan wapens en voertuigen tot hun beschikking hadden. Maar ondanks dat het land al enige tijd zegt een oorlogseconomie te hebben, put het Russische leger nog massaal uit de oude Sovjetvoorraden. Hoewel die voorraden aanvankelijk onuitputtelijk leken, lijkt de bodem ervan inmiddels bereikt.

Rusland boekt voorzichtige voortgang aan het front in Oekraïne, maar het lijkt weinig substantieel qua veroverde kilometers. Ondertussen vinden veel Russische soldaten de dood en weten de Oekraïners dagelijks Russisch materieel te verwoesten. Er wordt amper voortgang geboekt met de belegering van Charkov en hoewel het Kremlin dagelijks de verovering van dorpjes claimt, gaat het hierbij vooral om verlaten en kapotgeschoten spookdorpjes. Volgens sommige analisten begint het Russische voorjaarsoffensief meer en meer op een pyrrusoverwinning te lijken.

Soldaten vinden, is geen probleem voor Moskou. Elke maand stuurt het Russische leger duizenden verse rekruten naar het front in Oekraïne. Volgens schattingen van de onafhankelijke Russische mediakanalen Meduza en Mediazona zijn er tot en met juni van dit jaar tussen de 100.000 en

T-80BV

T-72B

FV3902

Deel 1

THE FASTEST FLAIL IN DE WEST

De pad baant het pad.

DOOR MARCEL VON HOBE

Een aantal van de belangrijkste voertuigen die op het strand van Normandië geland zijn op 6 juni 1944 waren de "Hobart's Funnies" van het 79e Armored Division, Royal Engineers. Deze voertuigen waren genoemd naar de commandant van de 79e; generaal-majoor Percy Hobart (►). Het waren gespecialiseerde gepantserde voertuigen, allemaal met een specifieke rol. Eén van de succesvolste 'Funnies' was de Sherman Crab.

De Sherman Crab is de mijnenruimer variant van de Sherman V (M4A4 bij de Amerikanen). Hij heeft een krachtige 'vlegel' aan de voorkant van de tank bevestigd. De vlegel bestaat uit een grote drum waaraan een aantal lange kettingen bevestigd zijn. De drum draait met hoge snelheid rond waarbij de kettingen op de grond slaan. Daardoor worden mijnen opgeblazen, springen weg uit de grond of worden in de grond kapotgeslagen. De Crab voldoet bewonderenswaardig goed gedurende de Tweede Wereldoorlog. Na de oorlog wil men een mijnenveeg-voertuig graag in het assortiment houden. Met het verwijderen van de Sherman uit Britse dienst, moet men echter wel op zoek naar een nieuw onderstel.

Oorspronkelijk wordt nog gedacht om een nieuwe vlegel te bouwen op de in ontwikkeling zijnde FV200 tank serie. Deze FV200 wordt ontwikkeld als vervanging voor de Centurion. Als die ontwikkeling echter stopt, stopt ook de ontwikkeling van de vlegelversie. Daardoor komt bij de ontwerpers de oude vertrouwde Churchill tank in het vizier. Die is zwaar genoeg maar inmiddels verouderd. Daardoor wel weer in grote hoeveelheden voorradig en goedkoop.

De geschiedenis van een '75'

3 Het perpetuum mobilé

Het regent. Herfstregen omdat september is aangebroken. Ergisteren werd de batterij de hele dag gewaarschuwd. De paarden bleven zeventien uur ingespannen. De arme dieren sliepen rechtopstaand, hun nek omlaag en zien er gelaten en moe uit.

De mannen zijn nauwelijks beter. Waar zijn nou de parmantige jongens van de 10e van het 5e? Vermoeidheid verzwakt zowel het moreel als het lichaam. Sinds de aankomst in Belfort, drie weken geleden, heeft niemand een nacht echt goed geslapen. We zijn altijd alert. Zonder onderkomen is het lastig als we tijd hebben om te eten en een paar uur op een baal stro door te brengen. We zijn blij als de man van dienst niet komt zodra we gaan liggen.

-- Kom op daar, staan!

Ah! We beginnen het te kennen, dit wakker worden door het licht van een lantaarn dat je vanaf de eerste minuut verblindt! Dit alles kan een tijdje worden verdragen, vooral als je een mooie zomer hebt. De hele dag lekkere zon om de roest eraf te halen en je te ontspannen. Maar de regen kwam, een hardnekkige en doordringende regen waardoor je kleding doornat wordt en aan je lijf blijft plakken. Wat wil je, het is oorlog! Wij beginnen dit te beseffen. Maar zou er nooit een einde komen aan deze verdomde regen?

Het is heel schadelijk voor de gezondheid van de mannen. Verschillende van hen moesten vanwege dysenterie worden geëvacueerd. Maar de ploeg van Sans-Peur bleef compleet. Sans-Peur is de ruggengraad van de batterij en hij gaat altijd voorop. Waar gaan we naartoe? Niemand die het weet... Ja, de kapitein misschien, die zich opkrult onder zijn regenjas en capuchon, druipend van het water en die koppig naar de oren van Pomette kijkt, zijn kleine bruine merrie. Maar kapitein Dieulouard praat met niemand. De eerste dag zei hij dat we naar Colmar zouden gaan en de volgende dag was de batterij de tegenovergestelde richting ingeslagen. Vanaf dat moment sloot hij zich op in stilte. We liepen enkele kilometers in de regen, in een zwaar en somber tempo. Rond tien uur klonk de trompet "stilstand", met een luide, galmende, prachtige valse noot, die een bulderend gelach uitlokt. Er is niet veel voor nodig om iedereen in een beter humeur te brengen en om het enthousiasme te herstellen van degenen die het gevoel hadden dat hun humeur behoorlijk verslaptte.

Sans-Peur is de ruggengraad van de batterij en gaat altijd voorop.

-- Voeten op de grond! Kanonnières komen naar beneden! Haal het kreupelhout weg! Het is tijd voor de haver en de soep.

-- De regen houdt op, merkt Tantin op. Het gaat net als bij ons. In de lucht gaan de gordijnen open! Gouden stralen filteren tussen de wolken. -- Wij kunnen ons afdrogen! Cornevin is al opgefleurd. Droog jezelf af, eet je kom leeg en ga dan slapen. Oh! vooral slapen.

Met hun monden in de zakken kauwen de paarden op hun haver. De damp komt uit hun natte vacht. Mannen kijken nieuwsgierig en respectvol naar de kanonnen en de bemanningen. De soldaten en hun uitrusting hebben een fascinerende aantrekkingskracht op de kinderen. Die komen uit het nabijgelegen dorp Retzwiller. Ze komen uit school en staan met elkaar te praten in hun in hun half Franse en half Elzassische taaltje. Cornevin en de brigadier vinden het leuk om met ze te praten en ook hun dialect te proberen. Het plezier van een soldaat! Laloyau heeft een broertje, Cornevin een zusje van deze leeftijd en daar worden ze aan herinnerd. En nu komen er mannen en vrouwen die met hun kinderen een kring vormen. Een van deze boeren, een oude man, draagt de 1870-medaille op zijn overjas. Hij zegt dat hij uit Bourbaki's leger kwam. Hij is ook een voormalig artillerist, maar hij herkent nauwelijks de kanonnen uit zijn tijd in deze lichte en slanke 75's. Hij is verrast als hij de woorden Sans-Peur leest die er met krijt op gezet zijn. Cornevin legt hem uit dat dit de naam van zijn kanon is. Dan zegt de oude man peinzend "ons kanon had ook een naam. Wij noemden het "De Vogezen". Het haalde wel 700 meter". "Wij halen er 7.000!" zegt de richter triomfantelijk.

RS80

Het MLRS Project Rocket System 80

Eind jaren zestig en begin jaren zeventig paktten de leidende landen van de wereld de kwestie aan van het bouwen van meervoudige langeafstandsraketsystemen. Zoals de praktijk later heeft geleerd kan de aanwezigheid van dergelijke uitrusting het potentieel van landraketartillerie om de vijand te vernietigen aanzienlijk vergroten. Sommige landen begonnen onafhankelijk nieuwe MLRS voertuigen te creëren, andere besloten samen te gaan werken. De Bondsrepubliek Duitsland, het Verenigd Koninkrijk en Italië bundelden begin jaren zeventig hun krachten om het RS80 ("Rocket System 80") project te ontwikkelen. Het doel van dit project was het creëren van een nieuwe langeafstands-MLRS te creëren die verschillende soorten munitie kon gebruiken en

gevechtstaken kon uitvoeren zoals het vernietigen van afgelegen doelen. Onderdeel van dit project was het ontwikkelen van nieuwe ongeleide raketten met een bereik van maximaal 60-70 km. Volgens specialisten maakte een dergelijk schietbereik het mogelijk een echt voordeel te bieden ten

opzichte van bestaande en toekomstige buitenlandse uitvoeringen. Bij de ontwikkeling van het nieuwe project waren drie bedrijven betrokken: het West-Duitse Messerschmidt-Bölkov-Blöhm, het Britse Hunting Engineering en het Italiaanse Oto Melara

Er zijn enkele details van deze trilaterale samenwerking bekend. Zo waren Duitse specialisten, die deelnamen aan de ontwikkeling van verschillende componenten van de toekomstige MLRS, de belangrijkste ontwikkelaars van de gevechtslading

voor de veelbelovende ongeleide raketten. Bovendien was, zoals uit de beschikbare gegevens blijkt, de Duitse defensie-industrie betrokken bij de constructie van een prototype van een nieuw gevechtsvoertuig. Maar ook Italiaanse en Britse ingenieurs waren verantwoordelijk voor de ontwikkeling van bepaalde onderdelen van het project.

Tot halverwege de jaren zeventig verliep de ontwikkeling van het RS80-project zonder problemen. Door gezamenlijke inspanningen waren de partijen in staat de basisvereisten voor een veelbelovend meervoudige raketsysteem te formuleren. In 1975 liepen de meningen echter uiteen. De Britse partner eiste dat de nauwkeurigheid van de projectielen het

